

Tuzunu Silkeledi Deniz

– ADEM EFİLOĞLU · 05 Aralık 2025

TUZUNU SİLKELEDİ DENİZ

Nefesimi tembihledim az önce,
Esmesin deli deli diye.
Denizi ıslatmış,
Dalgalara kafa tutmuştum,
İçimden geçmiş, geçmiş...
Ve her şeyden vazgeçmiş,
Pabucunu dama atmıştım sitemlerin.
Öyle ki aşınan dirseklerimde,
Açılan fay hatlarından,
Tuzunu silkeledi deniz...

İçimin delisiyle muhabbetteyim.
İçinde deli mi olurmuş insanın demeyin,
Var,
Hem de dik alası var...
Beraber şiir tuttuk aklımızdan.
Ona kadar saydık,
Kafiyelere taş sektirdik,
Hicivlere sitem ektik,
Dudaklarını kanattık serbestlerin.
Acıkınca,
Bir porsiyon didaktik,
Az buçuk pastoral yedik.
Lirik bakıştık,
Satirik konuştuk,
Anlayacağın epik takıldık biraz...

D harfini kıskandım bir ara,
E lerin en kenarından geçtim,
O'ların ortasından,
A'nın ihtişamına selam durdum,
Z'ye gidebilmek için koşturdum durdum.
Kalemimde dans ederken her biri,

Unuttuklarımı hatırladığımda kavruldu,
Sesimi kovaladım,
Soluğumu tuttum,
Galiba bu karmaşada,
Adımı bile unuttum...

Adli emanete emanet ettiklerimi, emanet ettim,
Emanete hıyanet etmeden,
Netice de hepimiz emanettik,
Şu aciz ben bile, en kudretli olana emanettim.
Her şey gelip geçmiyor mu netice de.
Kendime getirsin diye,
Aklımı kırbaçladım,
Bakışlarıma kepenk çektim,
Kuru göl yatağına dönerken şiirler,
Cinasın gölgesinden geçtim...

Bu bir şiir,
Biraz kuzey soğuğu üfle,
Biraz da güney.
Doğudan batıya,
Batıdan doğuya,
Ve hatta,
A'dan z'ye gitmene gerek yok.
İstedğin gibi şekillendirebilirsin harfleri,
İster bir limanda demirle,
İster gökyüzüne as.
Yazmak istek olanlara has.
Bütün mesele,
Bu hengâmenin hayat bulmasında,
Bırak tuzunu silkelesin deniz,
Artık hangi şiirin bahtına,
Ne çıkarsa...

Âdem Efiloğlu
02 Aralık 2025
Saat.14.05